

Uredništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Rokopisov ne vrača

Poštni račun: ... ana v gotovini.

Upravništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Telef. šte. 7.

iznaja vsak
zjutraj in
poštno
celo leto 2
lira 10 Dt.
leta 5 l.

*katoliško knjižnica
Ljubljana*

MURSKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Inserati: Ena šeststolpna petivrsta (prostor 3 mm visok in 42 mm širok) 50 p. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 50 p

51. šte.

Gornja Radgona, dne 21. decembra 1922.

IV. leto.

Vesele Božične praznike želi vsem svojim naročnikom, prijateljem in neprijateljem „Murska Straža“.

Božično pismo.

Posebna svečanost leži na najlepšem prazniku Katoliške Cerkve: na Božiču. Božičnih praznikov se raduje staro in mlado in celo ljudje, ki v navadnem življenju zanikujejo krščanstvo svoje duše, stoje pod vplivom misterija betlehemske skrivnosti. Najbolj zakrnjeni brezverci občutijo ta dan v sebi neko posebno svečanost. Blizu dvajset stoletij je vtonilo v morje večnosti, odkar se je v betlehemskih planjavah, v revni pastirski kolibi v jaslcah rodil Bog-človek, ki je z naukom ljubezni ustanovil veliko, malodane ves soljni svet obsegajočo krščansko cerkev. Božič je spomin rojstva velikega Učitelja ljubezni, učitelja, čigar Srcé je ognjišče one velike ljubezni, ki obsega vse človeštvo. Utripe tega Srca čujemo in moramo čuti vsi, verni kakor brezverni. Proti nauku velike ljubezni so vstali pismarji in farizeji, katerih rod še danes ni izumrl... V ta veliki in svečani čas se po celem krščanskem svetu umirijo duhovi. Sovražnosti za hip, vsaj na videz prenehajo, politična borba se prekine, skratka: vse je pod veličastnim vtisom betlehemske skrivnosti.

Vse časopisje govori ob božičnih praznikih o idealu miru in spravljivosti. Leto za letom, Božič za Božičem... Besede ostanejo mrtve, ne rodijo zaželjenega sadu. Zakaj? Besede so, kakor vse, katerim ne slede — dejanja! Vzgleđi! — Kaj nam pomaga, imeti najlepše izraze za kako resnično idealno stremljenje, ako ni prave podlage za to stremljenje, ni resnosti, ni dejanj, ni vzgledov! Krščanski svetovni nazor je vzvišen nad vsako modroslovno teorijo. Postane pa lahko karikatura, ako se porablja le kot krinka za dosego umazanih političnih smotrov. Bodimo resnični kristjani, pristaši naukov Božjega Deteta in ne pismarji in — farizeji!

Naša doba je doba materijalizma, častihlepja, koristoljubja, sebičnosti, nepoštenosti, podkupljivosti. Bolj kot kedaj poprej nam je potrebno resnično in praktično krščanstvo v besedi in — dejanju. Naša domovina potrebuje poštenjakov, ki ne bodo hinavci in svetohlinci, ampak neustrašeni in čisti borci za narodove svetinje in pravice. Naša doba je doba češčenja zlatega teleta. To zlato tele je premamilo vse naše družabne sloje. Njemu se daruje čast, poštenje, prepričanje. To je zlo današnje dobe, naše prokletstvo.

Zato bodi naš klic: Več ljubezni! Odstranimo vsa neumna nasprotja med ljudmi. Ali nisi, moj sočlovek rojen iz mesa in krvi, kakor jaz? Čemu se sovražimo? Kaj je nama za cilj? Kakšen smoter zasledujeva s tem, da se sovraživa? Kdo ima od tega koristi in kje je temeljni vzrok najinega obnašanja? Ali ni laž in zavist in sebičnost in častihlepnost, lakomnost oni prepad, ki naju loči, naju oba, ki sva ustvarjena po podobi božji, midva, o katerih dušah uči najina vera (in najsi

je morda na videz različna) — da sta neumrjoči?! Več ljubezni! Ljubezen nama zapoveduje Božje Dete. Nocoj, na Sveto noč obhajamo jaz in ti, moji in tvoji sveto noč. V naših dušah je božično veselje in neznana radost. Brat v Kristusu! Zakaj se sovraživa? — Ali ni ono namišljeno, kar naju loči, le navideznost, le laž? Pojdiva vsak v sebe in se vprašajva: Ali nismo pred Bogom vsi jednaki? Kaj naju torej loči? Nič naju ne bi smelo ločiti! Ljubezni nimava, ljubezni! To je oni prepad, ki naju loči. Moje in tvoje drage napeljuje v slepi mrznji, da se sovražimo, kakor, da nismo sinovi enega Boga! To sovraštvo, ki naju razdvaja — brat v Kristusu, spada v ono vrsto grehov, o katerih pravi Knjiga: „So grehi, ki ne bodo odpuščeni ne na tem in ne na onem svetu!...“ To so grehi nad ljubeznijo do bližnjega. Te grehe neti: Nevoščljivost, zavist, samoljubje, srd, obrekovanje, laž... Naša domovina je vsa prepojena s tem kužnim ozračjem. Ni čuda tedaj, da zasovraži brat brata! Bratje smo vsi ljudje. Ta kuga je okužila našo mladino, katera se od brezvestnih vzgojiteljev odtuja naukom velikega Učitelja ljubezni. Kako tesno je človeku pri srcu, ako sliši idealnega človeka zdihovali: Moj Bog, saj ne vem, če me moj brat ne bo izdal... Ali če moraš v tesni uri trepetaje vprašati sebe: Smem zaupati? Ali ne bom varan, četudi se dela, da je prijatelj!? — Več ljubezni torej v nas! Potem bomo nesebično in požrtvovalno, drug z drugim strpljivi (v kolikor zadeva telesne razlike, ker temperamentov ne bomo nikdar zenačili, niti poskusili narave pobijati) delali za skupni blagor. K temu nas ne sme voditi častihlepnost, ali koristoljubje. Z ljubeznijo se borimo za pravico in red! Potem bo nad nami zakraljeval mir, kakoršnega oznanjajo božični zvonovi.

Le z ljubeznijo in složnim delom si bomo vzgojili generacijo (rod), ki bo nesebično stala v boju za ideale človeštva.

Predvsem pa poživimo našo vero, ki nam narekuje to ljubezen. Božje Dete, rojeno na Božično noč v betlehemskih jaslcah pa naj razlije v naša srca milost svojega blagoslova, da bomo pravi bojevniki Ljubezni, Luči in Pravice proti silam teme, laži in greha!

Ureditev obmejnega prometa.

Sporazum, ki je bil sklenjen spomladi letošnjega leta med našo in avstrijsko vlado glede obmejnega prometa, vsebuje nekatere splošne določbe, glede katerih je bilo treba določiti še podrobnosti. Tako na primer niso bili določeni prehodi, čas prehoda, ter količina blaga, ki se lahko brez carine prenese iz enega obmejnega pasu v drugi. — Končno je bilo treba rešiti še nekatera carinskotehnična vprašanja in urediti zadeve, ki so v zvezi z državno mejo. Treba pa je bilo odpraviti tudi razne težkoče, ki so nastale pri praktičnem izvajanju sklenjenega sporazuma. V mesecu septembru se je sestala posebna komisija, ki je obhodila, kakor smo svojčas poročali, vso obmejno črto od Monoštra do Pece na Koroškem ter se je na licu mesta prepričala o obmejnih razmerah. Tako je bila vsem prebivalcem v obmejnem pasu dana prilika, da izjavijo svoje mnenje in sporoče svoje želje. Koncem oktobra se je komisija sestala v Gradcu k zaključni seji, in

po 14 dnevnem pogajanju se je prvotni sporazum izpopolnil in izboljšal.

Sprejete so bile sledeče izpopolnitve: Obmejni pas se je na obeh straneh natanko določil in omejil. Na jugoslovanski strani obsega obmejna cona sledeče občine: Murska Sobota, Sv. Jurij ob Šč., Sv. Benedikt, Negova, Rečina, Gasteraj, Sv. Jakob, Vukovski dol, Jarenina, Pesnica, Lajtersperk, Karčovina, Kamnica, Ruše, itd. Maribor ne spada več v obmejno cono.

Glede množine carine prostega blaga se je sklenilo, da je dovoljena za prosti promet samo ona množina v sporazumu določenega blaga, t. j. večinoma poljedeljski pridelki, ki jo potrebuje dotični prebivalec obmejnega pasu za svojo lastno uporabo. Tako na pr. lahko izvozi preko meje toliko drv, kolikor jih porabi v enem letu. Istotako toliko sena, slame, itd., kolikor rabi za svoje gospodarstvo.

Mesa je dovoljeno nesti preko meje dnevno 2 (dva) kg. moke dnevno 5 (pet) kg. Dvolastniki lahko spravijo preko meje v kraj svojega stalnega bivališča vse pridelke s svojega zemljišča ali posestva onstran državne meje. Denarja smejo jugoslovanski državljani vzeti preko meje mesečno do 3000 dinarjev, avstrijski državljani pa vsakokrat do 200.000 aK. Če imajo obmejni prebivalci opravke pri jugoslovanskih oblasteh v Ljutomeru, u Sv. Lenartu ali v Mariboru, lahko na podlagi legitimacije prekoračijo mejo. Dvolastnikom izda poleg navadne legitimacije carinska oblast še posebno legitimacijo, ki pa jo mora vidirati oblast sosedne države. Te legitimacije so veljavne po eno leto. Osebe, ki uživajo glasom sporazuma posebne ugodnosti, kakor zdravniki, duhovniki, babice, obrtniki, itd. dobe razen tega še posebne izkaznice, s katerimi lahko vsak čas prekoračijo mejo brez poprejšnje prijave in na vseh dovoljenih prehodih. Posebno izjemo tvorijo pri tem obrtniki.

Meje se lahko prekoračijo samo od solnčnega izhoda do solnčnega zahoda ter se mora to vedno navesti v urah.

Dvolastniki lahko ob času setve in žetve prekoračijo mejo tudi izven tega časa, vendar pa morajo to prej naznaniti pristojni oblasti. Sezonski delavci smejo svoj zaslužek v naravnih brez pristojbin nesti preko meje. Prenajanje blaga v kupčijske svrhe je najstrožje zabranjeno in se opozarja obmejno prebivalstvo, naj se v lastnem interesu strogo drži predpisov, ker bi lahko vsako kršenje določb imelo za posledico ukinjenje tega obmejnega prometa.

Po novih določilih smejo obmejne železnice uporabljati pripadniki obeh držav, kar doslej ni bilo dovoljeno.

Prehodi so določeni v štirih skupinah. V 1. skupino spadajo carinska pota prvega razreda: Gornja Radgona—Radgona, Gornji Cmurek—Cmurek, Št. Ilj—Špilje, ter železniški progi Št. Ilj—Špilje in Gornja Radgona—Radgona. Na teh točkah je dovoljen absolutni promet.

V drugo skupino spadajo prehodi: Sv. Ana—Sinnorsdorf, Cankova—Zelting, brodi Purkla—Črnci, Sizijski vrh—Weitersfeld in Selnica—Lichendorf. Na teh mestih prekoračijo mejo obmejni prebivalci in dvolastniki z dovoljenim blagom.

V tretjo skupino spadajo brodi Gosdorf—Rosshof, (Gozdišče—Konjišče), Lutverci, Vellersdorf, katerih pa se smejo posluževati samo dvolastniki. Četrta skupina prehodov v tem delu ne pride v poštev.

Sočasno z ureditvijo obmejnega prometa, ki stopi v veljavo do ratifikaciji v Beogradu in Dunaju, je bil dosežen tudi sporazum glede raznih drugih obmejnih zadev. Tako se je sklenilo, da ostanejo cerkvene zadeve do končne ureditve in rešitve tega vprašanja neizpremenjene. Prebivalstvo, ki spada pod župnijo preko meje, se ne sme zadrževati pri izpolnjevanju svojih verskih obredov in dolžnosti. To velja predvsem za pogrebe in obisk službe božje v cerkvah onstran meje. Vodne zadeve se rešijo po medsebojnem sporazumu prizadetih.

Obmejni promet bo nadzorovala posebna komisija, obsvoječa iz zastopnikov obeh držav, ki bo reševala tudi nastale spore v obmejnem prometu.

Vsem našim naročnikom, somišljenikom in prijateljem!

Staro leto se bliža svojemu koncu. Zopet stopamo pred vas, prijatelji naši z iskreno prošnjo, da nam ostanete v novem letu zvesti. Ni vam menda treba razlagati pomena dobrega časopisa, ker to znate že sami in potrjujete to s tem, da naročate dobro časopisje, ki vas brani, vam svetuje, vas poučuje in bodri k ljubezni do bližnjega, do države, do domovine, sploh do soljudi. Časopis je za stranko to, kakor orožje v državi. Skrbite, da bo „Murska Straža“ ob Novem letu dobila mnogo naročnikov, gledajte, da vsak pridobi vsaj še enega! Agitirajte ob praznikih do Novega leta in še dalje za vaš list, ki naj postane vaše krajevno glavno glasilo. Razvijte agitacijo od hiše do hiše, od osebe do osebe. Naša društva ob meji se naj postavijo. Naj se ne izgovarjajo letos, da smo prišli prepozno. „Murska Straža“ naj bo stalen gost v vsaki prleški hiši. Karkoli vas teži, nam pišite, dobite od nas nasvet ali pa objavimo vašo pritožbo. Dopisujte v vaš list, kakor kdor more; se bo že popravilo in vse porabno natisnilo. Številna pohvalna priznanja od strani naših naročnikov iz tekočega leta so nam porok, da smo na pravi poti in da pišemo v duhu ljudstva, ki hoče mir, spravljivost in pa tudi red na državni meji! Može in fantje! Žene in dekleta! Pojdite ob praznikih od hiše do hiše in nabirajte naročnikov. Položnice dobite pravočasno. Kaj pišemo in kako pišemo, o tem se ne bomo hvalili, ker to itak veste. Naš program je: Vse za državo! Zahtevamo pa tudi od državne uprave, da vse žrtvuje za ljudstvo, za svoje državljane. V našem programu je tudi najsvetejša zahteva po avtonomiji (samoupravi) Slovenije. V tej zahtevi nismo osamljeni. Smo pa odločno proti vsaki demagogiji, ki se uganja na račun vzvišenih resnic svete vere in na račun slovenske narodnosti. Proč z demagogijo iz naših vrst! Dosti gnilobe je med nami, vendar priznajmo si, da vse ni gnilo in da smo poklicani, ozdravljati državo od te gnilobe. Odločno stojimo na stališču Slovenske Ljudske stranke, v kolikor se tiče čistega programa iste, dasi ne gremo slepo po sledovih politične bojne metode te stranke, kakor se pojavlja v nekaterih pokrajinah naše lepe zemlje. Politika je ogabna obrt. Skušajmo jo ublažiti in olepšati s tem, da bomo vse obravnavali s stališča idealizma, ljubezni, strpljivosti do svojega bližnjega. Ta naša taktika je tu na meji potrebna. Odločno se bomo borili proti vsem fanatičnim strankarjem vseh barv, ker to razdira našo notranjo jedinstvenost, ruši red in mir v državi. Kakor bomo naročevali vsem in vsakemu, da izpolnjuje svoje dolžnosti napram bližnjemu in državi, tako bomo odločno zahtevali tudi pravice posameznikov, jednake pravice za vsa društva, korporacije in institucije.

Na delo za naše časopisje! „Murska Straža“ v vsako hišo!

Tedenske novice

Slovenski obmejni koledar. Na severni meji zabelježujemo razveseljiv pojav: Tiskarna Panonija je letos izdala koledar pod gornjim naslovom in misli to delo spopolnjeno nadaljevati vsako leto. V našem slovenskem koledarskem slovstvu je Slov. obmejni koledar posebna izjema. Ne-le da je praktičen, je zelo zanimiv in opremljen tudi z ilustracijami. Uvod ima poleg običajnih koledarskih (vremenskih in drugih) sprememb popis Julijanskega, gregorijanskega, muslimanskega in židovskega koledarja. Poleg cerkvenih praznikov najdemo tudi važnejše izvencerkvene in državne praznike. Vsak mesec ima svojo stran za beležke, vsled-

česar je naš koledar zelo praktičen za vsakogar. Oblika je veliki oktav. V vseh izišlih slov. koledarjih pogrešamo sliko Nj. kr. Veličanstev kralja in kraljice. Slov. obm. koledar jih ima. Krafkemu in preglednemu rodopisu kraljevskega Doma sledijo lepozamišljena črtica iz ganljivih feljtonov v „Murski Straži“ znane ljudske pisateljice „Štirje letni časi“, nato lepa črtica mladega pisatelja A. Boštele „Krivica“. Isti je prispeval tudi nekaj pesmic. — Nato sledi spis Vanjuše Vidove (pseudonim) „Spominčice na grob jugoslovanskim mučenikom“ posvečeno spominu pod Avstrijo umorjenih vojakov (v Radgoni). Glavni tajnik Jugoslovanske Matice g. Mahkota je napisal lep spis o Jugoslovanski Matici; prekmurski rodoljub nadalje „Prekmurščina pa pismena slovenščina“, pisano v prekmurščini. Nato razvija znani narodni delavec in dolgoletni obmejni branitelj vlč. g. župnik Evald Vračko: „Nekaj misli obmejnega Slovenca o Jugoslaviji in njenih razmerah“. Važna s stališča narodnega gospodarstva je razprava prekmurskega delavca Y. (pseudonim) „Žalostno poglavje iz socialne zgodovine našega Prekmurja“. Lep prispevek k spoznavanju naše severne državne meje je spis „Zuamenito obmejno zdravilišče Slatina-Radinci“. Med besedilo je razvrščenih več ilustracij. Vsak od omenjenih spisov je že sam na sebi vreden, da se kupi koledar, ki obsega z reklamnim delom 84 strani in stane 6 din. Za trgovce popust. Za naročnike Murske Straže, ki plačajo naročnino za celo leto naprej, dobijo koledar za ceno din 3 (s poštnino 50 para več), kdor pa nabere 5 naročnikov Murske Straže dobi koledar — zastonj. Vsak zaveden Slovenec bo kupil koledar, ki je med letošnjimi koledarji edini svoje vrste. Vsebina koledarja je narodno-obrambena značaja in ne nosi obeležja strankarstva. — Koledarski del ima tudi popolni pravoslavni koledar.

Nova vlada, ki je položila 16. decembra prisego, je sestavljena tako-le: Ministrski predsednik: Nikola Pašič, izenačenje zakonov: Marko Trifkovič, vere: Ljuba Jovanovič, promet: dr. Velizar Jankovič, zunanje zadeve: dr. Momčilo Ninčič, prosveta: Miša Trifužovič, pravosodje: dr. Laza Markovič, narodno zdravje: dr. Slavko Miletič, javna dela: Nikola Uzumovič, agrarna reforma: Krsta Miletič, pošte in brzojav: Velja Vukičević, vojna: general Petar Pešič, šume in rude: dr. Milan Srskič, notranje zadeve: Milorad Vujičić, socialna politika: dr. Ninko Perič, finance: dr. Milan Stojadinović, minister brez portfelja: dr. Niko Županič (za Slovenijo), minister brez portfelja: dr. Gjivo Supilo (za Hrvatsko).

Vsi ministri so pristaši Radikalne Stranke.

Dr. Šušteršič se je vrnil v Ljubljano. Izmed vsega časopisja ga je Kmet. list najlepše sprejel. Mi pa tu ob meji čakamo, kaj nam bo povedal. Upati je, da je v svojem prostovoljnem prognanstvu preštudiral naš državni nered in če so lahko razni elementi à la Agro-Merkur in slični aferaši na vladi, bo mož čistih rok za tako mesto še bolj sposoben.

Usnjarna G. Žilavec v Gornji Radgoni plačuje za surove kože najvišje dnevne cene. Več v inseratnem delu!

Več gradiva smo radi pomanjkanja prostora odložili za prih. številko.

Lapsus calami. V pesmi „Svetonočno pričakovanje“ na božični priligi se je vrnila neljuba pogrška. V drugi kritici, drugi stih se naj čita namesto „dvajset tisoč leti“ pravilno „dvakrat tisoč leti“.

Žive poskočne pesmi za muhasti predpust so že gotove. Poje jih lahko staro in mlado brez najmanjše duševne škode, pa se kljub temu lahko izvrstno zabava. Cena: Denar naprej 6 Din s poštnino vred: na povzetje pa se nabere do 10 Din. Torej boljše prvo koledarje. Naročila sprejema: Fr. Rozman org. Vel. Nedelja.

Današnji številki smo priložili položnice za poravnavo stare naročnine kakor obnovo naročnine za leto 1923. Kdor pošlje celoletno naročnino za l. 1923 naprej, dobi za ceno 3 din. 84 strani obsegajoč Slovenski obmejni koledar. V tem slučaju naj doloži 27.50 Din (24 + 3 + 50 para za poštnino.) Kdor pa pridobi pet novih polletnih naročnikov, ki plačajo naprej dobi koledar zastonj. Pridnejši dobé drugo nagrado.

Dopisi.

Gornja Radgona. Tuk. Gasilno društvo priredi dne 6. januarja 1923 plesni venček. Z ozirom na človekoljuben namen društva se opozarjajo vsa društva, da ta dan ne prirejajo svojih zabav.

Gornja Radgona. Stane Cividini, brivec, naznanja cenj. obiskovalcem, da je brivnica v nedeljo, 24. dec. odprta do 18. ure zvečer. Na Božič celi dan odprta, na Štefanovo, 26. dec. odprta do 12. ure dopoldne.

Slatina Radinci. Kolesarsko društvo Hrastje-Mota priredi na Štefanovo, dne 26. decembra 1922 v gostilni Maršek plesni venček s srečolovom in šaljivo pošto. Prijatelji od blizu in daleč so vljudno povabljeni.

Mala Nedelja. Tamburaško pevsko društvo „Slavija“ vprizori v nedeljo 31. decembra ob 3. uri popoldne v Društvenem domu „Moč uniforme“ burko s petjem in godbo v 3 dejanjih. Prijatelje neprisliljene zabavne vabimo k obilni udeležbi! Pridite! Odbor.

Apače. Samostojni patriotizem, kako si ga predstavlja apački župnik g. dr. Potzinger. Svojčas smo upravičeno ožigosali tega gospoda in prav je bilo, dasi mu ni ugajalo in se je čutil užaljenega. Ob priliki rojstnega dne Nj. Vel. kralja pa je čutil ta pristno-samostojni prvak potrebo, da še jasneje dokumentira svoj patriotizem. Dr. Potzinger je našel oba dneva (16. in 17. decembra) izgovore, da ne more imeti maše za Kralja, češ, da so že predplačane za druge. Ko so zbrali naši rodoljubi denar, da plačajo mašo za Kralja, dasi bi moral isto čitati že radi lojalnosti ako ne udanosti do dinastije, je tudi to odklonil, češ da ne more. Pri odpetju državne himne ni ostal v cerkvi. Ljudstvo, ki stoji pod vplivom tega nad vse za red in mir nevarnega hujskača je cerkev zapustilo ob petju državne himne. Tudi šolski otroci so pod vplivom hujskarij izostali pri šolarski proslavi v soboto in le v malem številu prišli v šolo. Smelo trdimo, da je tega vsega kriva predvsem naša oblast, ki imenovanemu hujskaču, ki je bil že večkrat razkrinkan, ni stopila na prste. — Radovedni smo, kaj bo oblast storila ter bomo o izidu poročali. Dr. Potzinger se igra na silo narodnega mučenika in je v tej svoji vlogi čisto navaden komedijant. Vsa javnost ve, da nastopamo glede narodnosti zmernostno stališče in delamo na to, da se narodnostno sporazumemo vsaj tako daleč, da med naše tujerodne sodržavljane zaveje duh lojalnosti in strpljivosti in da ne iščemo dlake v jajcu. Kar pa uganja ta gospod, presega vse meje in nikakor ne moremo tega trpeti. — Poroča se nam naknadno, da je pri pridigi na dan rojstva Kralja Aleksandra govoril o Francu Jožefu in njegovem pogrebu. Dasi se nam zdi ta vest skrajno neverjetna, vendar jo bilježimo, da jaynost, vzlasti ona, ki je tega človeka vedno ščitila, uvidi, kdo da je. — Samostojni kmetijski stranki in Kmetijskemu letu pa iskreno čestitamo k tej veliki pridobitvi. Ako je dr. Potzinger (kakor pravi Kmet. list, „eden izmed tistih redkih duševnikov, ki zastopajo SKS“) res eksponent Samostojne kmet. stranke pada ta v pekel smrdeč škandal na njen račun! Upamo, da se bodo tistim tudi-narodnjakom, ki so se svojčas postavili v službo dr. Potzingerja (Ivanuša??!) odprle oči in bodo spoznali, kam so zabredli. — Več pride.

Apače. Naknadno se nam poroča: Sv. mašo za Njeg. Vel. kralja je župnik Potzinger najprej taksiral 50 K, a učiteljice so mu ponudile 200 K, samo da ne bi bilo škandala. Pridigo je imel o znanem predmetu kaplan, ne župnik. Pred oltarjem je ostal radi običajnega „Te deum“. Poštar (torej državni uradnik) g. Ivanuša

Roman Bendé:

O, pridi, pridi Sveta noč!

O, pridi, pridi Sveta noč!
O, pridi mir in glórijo pojoč!
Kakó zeló sem jaz te oželé,
da vsaj to noč bi srečen bil, vesel . . .

O, pridi, pridi Sveta noč:
brez spanja, sladko sanjajoč! —
Je res, da zbríšeš ti nocoj
iz naših src ves nepokoj?

O, pridi, pridi Sveta noč,
poljubi tiha okna naših koč,
ljubezen, mir naznani vsem,
ki dobre volje so — ljudém!

O, pridi pridi Sveta noč —,
odženi vse sovraštvo proč! —
O, vsaj nocoj, da bratu brat
res brat bo in ne sreče — tat!

O, pridi, pridi Sveta noč,
nam čela vsem poljubljaoč,
naznanjajoč ljubezen, mir
in odpuščanje vsem — na svet večer.

Roman Bendé:

Misterij Božične noči.

Tisoč in tisoč nežno zamišljenih povestic,
slik in pesmic se je napisalo o Sveti noči,
a vedno in vedno so vse te povestice in pes-
mic nove, prijetno božajoče, ki zazibajo vsa-
kega čutečega človeka, tudi najbolj zakrknjenega
brezverca v prijetno sanjarenje. Sveta noč!
Dvajset stoletij je stara njena povest in vedno
je še večno nova, osvežujoča, dvigajoča člo-
vekovo dušo v neslutene višine, božajoča ran-
jeno človekovo srce z nežnimi, nevidnimi prsti,
naznanjajoča od sovraštva, zavisti, samoljubja,
sebičnosti, koristoljublja in častihlednosti za-
strupljenemu svetu: Mir ljudem! — Lepe so
te povestice in resnične! Zdi se mi, da bolj kot
kedaj poprej spadajo v ta lepi čas, poln poe-
zije in prazničnega razpoloženja. Danes je svet
preslepljen z ogabnim materijalizmom. Nikjer
ni najti idealnega stremjenja — povsod le
hlastanje po dobičku, povsod sovraštvo,
nikjer ni ljubezni. In na Sveto noč se je rodil
Bog ljubezni, veliki Učenik ljubezni, ki je Svoji
veri dal za temelj: ljubezen. Silen je Njegov
nauk in mogočen in prekrasil je malodane cel
svet. — Učenik tega nauka je bil rojen to Sveto
noč v revnih jaslicah — in ravno zato odéva
to noč poseben misterij, posebna poezija, ki
najde nocoj odmeva v slehernem srcu.

Dvajset dolgih stoletij se človeštvo spo-
minja te noči, ko so angelji oznanili svetu:
Slava Bogu na višavah in na zemlji mir
ljudem! . . . Bolj kot kedaj poprej velja ta an-

geljski pozdrav višav današnjemu svetu.

Tisoč in tisoč povestic in pesmic bo tudi
letos zaplavalo v sveti božični čas med narode
sveta — . . . Kako enostavne, stare so vse te
povesti, a vedno še večno nove, kakor sveža
lica nedolžne dece, kakor tiho utripanje zvezdic,
mehke, kakor dihanje večernega zraka, nežne
kakor obrazi nedolžnih lilij . . . Njih začetek je
navidez vedno skoro enak: Božični večer.
Sveta noč. Zima grize. Snežec naletava v mehkih
kosmičih, kakor da pošilja nebo svoje sladke
misli v naše duše. Baklje zagorijo. O polnoči
hitijo v cerkvico, vso ozalšano, razsvetljeno.
Okna žarijo. V zlatem smehu se smeji. Radu-
jejo se svete noči. Deca ne morejo zaspati.
Čakajo božje Dete. Darov, slaščic. — Naj se
vesele, saj jih čaka grenkost. Naj se vesele
slaščic. — Daljni popotnik hiti v rodno vas.
Vse hiti k svojim — za gorko peč, k jaslicam,
k božičnemu drevescu. Deca so nocoj kakor
angelji: Ožarjenih lic preživljajo blažene ure ve-
likega spomina. Kako jočejo, ako ne smejo k
polnočnici! V daljni tujini stoji vojak na straži.
Njegove misli so pri domačih jaslicah, kopljejo
se v prijetni kopeli mladostnih spominov. —
Po bolnišnicah ječijo bolniki. Sveta noč jim
prinaša mir in tolažbo. V ruskih planjavah umi-
rajo milijoni bratov od gladu. — Tudi v ječah
je sveta noč nocoj, povsod, povsod se je razlil
njen čar, vse navdaja miloba njene poezije . . .
Zvonovi vabijo k polnočnici. Orglje bučijo, nar-
od poje.

Tako začenjajo in se razpletajo te stare
in vendar večno mlade in nove povestice in
pesmi o sveti noči, ko se je rodilo revno Dete
v bornih jaslicah in prineslo na svet nad vse
vzvišeno poslanstvo, za katero je bilo odločeno:
Učiti ljubezen vse narode sveta . . .

O, koliko jih je nocojšno noč revnih, za-
puščenih kakor Božje Dete v jaslicah in nimajo
toliko svojega, kamor bi položili svojo glavo.
Nikjer nimajo kofička, kjer bi si zamogli ogreti
prezeble ude. Od vseh zapuščene sirote so to;
le dobri Bog jih ni pozabil, On ne more poza-
biti in nikogar, niti najrevnejšega črvička ne
pozabi . . . Sveta noč je razlila v naša srca
močno vero, da nismo tujci Bogu in da od ne-
brojnih žarkov svetonočnega neba vsaj en sla-
boten pramenček velja slabotni, lačni, prežeba-
joči siroti.

Ulice se kopljejo v plamenih; brez sočutne
roke — tava po ulicah in orošene oči, v kate-
rih se zrcali obličje božje kakor v očeh pre-
možnih, srešnih zadovoljnih, so se željno za-
pičile v visoka okna, kjer žare čarobne lučke
z zlatom in srebrom obloženih božičnih dreves
bogatinov — . . . Te trudne oči pijejo hlastno
ta sijaj, kakor, da je to zadovoljstvo. Lice si-
rote se od hipa do hipa zjasni kakor lilija v
dremotni mesečini, od hipa do hipa pa kakor
cveteče drevo v svetlobi solca . . . Sirota
gre mimo visokih in nizkih hiš. Najrevnejšo
kočo ožarja zlati smeh božično okrašenih in
razsvetljenih oken in siroti se zdi najrevnejša
teh koč — sijajna pristava, pravljčni grad z
zakletimi princezami, s palčki in vilami . . .
O, kako so revni ljudje na svetu! — Siroče se

vspne na visoko ograjo poleg nizke kože, pri-
tisne mrzlo ličce na šipo in gleda svetonočno
skrivnost . . .

Mnogo je takih sirot na svetu, potujočih
na Sveto Noč brez cilja, iskajočih mesta, kam-
or bi položili svojo glavo — . . . kakor
tisto noč, ko je Betlehem zapri svoja visoka
vrata sv. Družinici, ki je hitela skozi noč, iska-
joč mesta za uresničenje od božjega angelja na-
povedane Skrivnosti, kakor tisto noč, ko je po-
staren možak gnal ubogo živinče, na katerem
je sedela Deklica, mladostnolepega lica, ob-
senčenega z lahnimi potezami materinske skrbi . . .
kakor tista noč, je vsaka Sveta noč . . . Betle-
hem se je smejal v razkošni razsvetljavi, v
šumnem veselju in uživanju, medtem, ko sta
potomca kraljevega rodu Davidovega — pre-
hitela na popis ljudstva, našla zavetje izven
vrat kraljevega mesta, v pastirskih kolibah . . .

Kakor tisto noč, hodijo tudi nocoj trudni
popotniki, da dosežejo svoj dom, ognjišče svojih
dragih, zavetje svoje mladosti. Silno je hrepen-
je v svetočnih popotnikov, hrepenenje po
koščeku božične sreče, hrepenenje po domači
hiši, po dragih . . . Razdvojen bega tainoni, da
najde vsaj to noč ljubeč pogled, ki bo pobožal
njegovo od zlobe sveta omračeno čelo. Z vsa-
kim korakom postaja prožnejši. Sam sebi se
dozdeva, da ima peroti; vse, kar ga je mučilo
in težilo dan za dnevom, noč za nočjo — vsa
teža odpade to Sveto noč. — Potem zapojo iz
dalje zvonovi. Milo, ubrano. Zsvetijo se baklje.
Cerkvica vsa razsvetljena — . . . Ničesar ne čuti
več. Niti svojega telesa. Odprla se je železna
rakev, v katero je bila zakovana njegova mlad-
ost. V vasi. Slovesen trenutek je to. Ne da
mu dihati, ko ga objame božji sijaj borne bajte,
kjer se je rodil . . . Razloči glasove. Očeta.
Matere. Bratov. Sestic. — Sapa mu zastaja.
Od radosti ne more govoriti. Čuje, kako se ve-
selé, kako prepevajo, vidi jaslice v kotu, bo-
žično drevesce vse v lučkah. — . . . Mimo njega
hite ljudje molče k skrivnostni polnočni daritvi.
Tudi v hiši se pripravljajo . . .

Popotniku omahne glava, solze ginjenosti
mu zalijejo oči in ko se za hip zavé, vidi pol-
nago siroto kraj sebe, trepetajočo od zime . . .
Dvigne jo k sebi, plane z njo v hišo — . . .
Za hip obmolke družina in gleda tujca. O,
radost spoznanja, o sreča sirote, radost vrnitve
iz tujine, radost rešitve sirote, trepetajoče, gladne,
bolne . . .

Naj neham. Kakor vse povesti in pesmi o
Sveti noči, je tudi ta. Vesel in poln čistega ve-
selja je njen konec. — Zakaj bi tudi ne bil;
saj nocoj je Sveta noč, ko se je izpolnila skriv-
nost, prorokovana po prorokih.

Ta sirota pa, revna kakor Božje Dete pa
je moje bedno ljudstvo. Njegove oči se upirajo
v visoka, bohotno razsvetljena okna bogatinov,
trepetajo ob pogledu na blesk božičnega bo-
gastva.

Tujec pa, popotnik v Sveti noči, ki je
dvignil siroto in vesel v očetovo hišo pa spi
v naših srcih. Mogočnega Klicarja je treba, da
se ta tujec v nas prebudi in povede siroto v
očetovo hišo . . .

STENSKI KOLEDAR 1923. Includes monthly calendars for JANUAR, FEBRUAR, MAREC, APRIL, MAJ, JUNI and publisher information for Tiskarna Panonija Gornja Radgona.

Ali ni, dragi moji, ta povest, kakor vse božične? Ali ni žalostna pot sirote in popotnika, tako žalostna kakor revščina sv. Družine ob betlehemskih jaslicah. Žalostna, pa vendar vesela, kakor je polna veselja in poezije Sveta noč.

Upajmo, da nam bo vsem prinesla Sveta noč oni mir, po katerem žela naša duša. Saj nam šepeta iz naše mladosti prepričanje, ki je objelo ves svet: Kaj bi bila zima brez Božiča?

Tebi moje revno ljudstvo, ki še veruješ Vanj, ki se je rodil zato, da je mogel biti križan za te in tvoje odrešenje, velja angeljski pozdrav z nebeških višav:

Mir ljudem na zemlji!

Roman Bendé:

Svetnonočno pričakovanje.

Zapojte, strune pesem gibkozvočno, zapojte o sijaju Betlehema, zapojte pésmico mi svetonočno!

Oči te moje videti želijo v sijaju kot pred dvajset tisoč leti zemlja se je odela s tvojo poezijo...

Jaz oželel sem te kot sveto vino, da pijem v tebi sladko pozabljenje za vse grenkosti, vsako bolečino.

O, pridi sveta noč mi v moje sanje! Srcé zapélo tebi nežnejšo bi pesem kot slavca spev je in zvezdic igranje.

O, glejte, glejte!... Čujte! — Že prihaja in z bakljami ji ljudstvo gre nasproti, bučijo orglje Stvarstva: On prihaja... —

Z rokami néznimi me je objéla — in od bližine njene ves sem blažen — in duša rada pesem bi zapéla...

Oj pesem slajšo od vseh pesmi bi zapéla... Srcé pa je pijano in trepeče... Od skrivnosti svete duša mi je oneméla...

Obmejni Slovenci! Zbirajte za Obmejni tiskovni sklad!

Arbogast Reiterer. O. T.—r.

Skrivnostni glasovi iz drugega sveta.

(Dalje.)

Čudovito je poročilo o Kathini zadnji prikazni. Sama je zbudila nezavestno, na tleh ležečo posredovalko: „Vstani, Florenca, sedaj te moram zapustiti... Moje delo je končano“. Dojčala je, da se ne bo mogla več prikazati in ne govoriti; pretekla tri leta da so bila polna muk in žalosti in da se je za pokoro za svoje grehe prikazovala. Sedaj da bo smela v duhovnem življenju iti stopnjo više.

Mediumistični kabinet**) je in ostane sumljiv kot, ki napolnjuje nevedne vedno z nezaupanjem, sramotilcem pa daje povod za zaničevanje. Tudi ta temni kot je sedaj odstranjen. Dandanes slovi Ofelia Corralés v San José kot izreden medij, kakor njej podobnega še doslej ni bilo. Teja medija ne objame trancespanje (izg. trans): ampak ona ostane sredi med gledalci. Niti ni neizogibno potrebno, da bi bila stalno v sobi. Duhovi pravijo o Ofeliji: „Njeni fluidi so tako močni, da se razširjajo na vse strani“. Po vseh poročilih bojda sposobnost Ofelije Corralés prekaša resnično vse, kar je doslej zabeležilo spiritistično slovstvo. Polkovnik Peter piše o njej l. 1910.: „Poročila, ki jih je sestavil mehikanski konzul Don Fernandez Guell v pojavih v spiritističnih sejah na San José, se zde celo izkušenemu spiritistu skoraj popolnoma neverjetna. Duhovi so čisto utelešeni, mogoče jih potipati, jim preiskovati obleko... Često vidijo pet prikazni hkrati hoditi po sobi gori in doli... Duhove so fotografirali. Mary, ženski duh, ki je pravzaprav duša družbe, ostane trideset ure utelešena, ne da bi razodevala kak viden napor. Mary se da dostikrat videti; s cocuyonom v roki*) osvetljuje svojo postavo, ki je oblečena snežno belo. Dobro se dajo razločiti lepe poteze. Mary je storila tudi neverjetni čin, da je prinesla sestrico medija nekaj dni po njeni smrti zopet nazaj in jo položila materi v naročje, navidez kakor živo. Pojav se je zgodil pri dobri razsvetljavi. Mati je pritisnila globoko ganjena otroka k prsim in ga ni hotela več izpustiti, pa čez nekaj trenutkov je izginila prikazen...“

... Nekoč so duhovi prenesli dve sestrici in enega bratca medija od seje, ki se je vršila v popolnoma zaprti dvorani, v vrtno lopo. Odposlali so komisijo, ki je našla otroke nepoškodovane in smejoče se v prav tako zaprti lopi. Odposlanci so prosili, da naj duhovi deco prenesejo zopet nazaj, in so zaprli vrata. Potem se zopet vrnejo v sobo. Potem, ko so tam ukrenili vse potrebno, vrata in okna zaprli, nadaljujejo sejo... Naenkrat zakliče en otrok: „Tukaj smo!“ Napravilo luč in otroci stojijo v isti vrsti kakor prej v dvorani.“

* Soba, kjer imajo spiritisti z mediji svoje seje.

**) Tropična kresnica.

To vse doni kakor pravljica iz „Tisoč in ene noči“ ali kakor iz coperniške sobote srednjega veka. Nehote se vprašamo: „Je li vsa ta navlaka tudi resnična?“ O tem dač ne moremo več dvomiti. Grabinski pravi primerno: „O istinitosti spiritističnih pojavov vsekakor ni mogoče dvomiti. To dejstvo tajiti, se pravi, izpostavlja se zasmehovanju. Nečastno je za izobraženca, biti o stvari tako malo poučen, da bi se čutil dolžnega, delati na njen račun dovtipe in pri tem menil, da je bogve kako duhovit! Taki ljudje ne pomislijo, da si izstavljaajo, s tem da priznajo svoje „neznanje v predmetu, nenavadno ubožno spričevalo.“

V poročilu odbora profesorjev, zdravnikov itd., ki so po naročilu „Dialektične družbe“ v Londonu dolgi dve leti preiskovali najrazličnejše pojave, stoji: „Vsako preizkušnjo, ki si jo je kakorkoli mogla izmisliti združena inteligenca, smo napravili s potnejšijivostjo in vstrajnostjo“. Odbor je prišel napuno do zaključka: „So nadnaravni pojavi, ki jih vodi nevidna inteligenca.“

„Družba za dušeslovno raziskovanje v Antwerpenu“ je na svetovni razstavi v Bruselju (1910) v oddelku za fotografije razstavila množevne „fotografije duhov“, ki jih je za ta namen prejela od raziskovalcev iz vseh delov sveta in je s tem dosegla nenavaden uspeh.

Ruski državni svetnik Aksakow je sestavil različne stvarne dokaze, med drugim vsakojake fotografske dokaze, in izreka končno sodbo: „Dokaz o stvarnosti pojavov sem torej doprinesel tako popolnoma natanko, kakor ga je pač mogoče zahtevati. Dokazano je, da so fantomi (pojavi) stvarni (realni), da so razumna bitja, da so našim rajnim često čudovito podobni; imajo človeško zunanost, razumejo, pišejo in govorijo človeške jezike in izjavljajo sami, da so nekdanji prebivalci zemlje.“

8 primerov.

Komaj moremo spiritizmu še odrekati, da bi na njegovem vrtu rastle cvetlice „večnice“, da dejansko dokazuje nevernemu materialističnemu svetu, da je človek vendar nekaj več, nego le opičji potomec s samo totranskim življenjem in s samo pozemeljsko srečo. Vero v nesmrtnost duše je povzdignila znanost do dostojanstva trdnega znanja. Spiritizem si prisvaja to pridobitev za sebe — naj pa jo ima in se je srčno veseli, čeprav mnogo nadčutnih pojavov izven spiritizma dokazuje in je že vedno dokazovalo prav isto. Ta mogočni razvoj nočne cvetke v vrtu spiritizma, dokaz nesmrtnosti, je njegova solnčna stran, ki je nikakor ne kaže podcenjevati. Ta prednost je ostrobrušen meč v rokah tistega, ki se hoče boriti proti strupe nemu zajedaveu — materializmu, proti materializmu, ki je ljudem povzročil toliko nedopovedljivega zla, jih duševno in telesno zastrupil.

(Konec prihodnjič.)

STENSKI KOLEDAR 1923. Includes monthly calendars for July, August, September, October, November, and December, with feast days and names of saints. Publisher: Tiskarna Panonija, Gornja Radgona.

ki si razume na reševanje meje s konkurencami za lepoto njegovega kova se božje službe „iz principa“ ni udeležil. Si treba zabilježiti.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Na Štefanovo, dne 26. decembra 1922 proslavi naše bralno društvo 60letnico Slomšekove smrti in 10letnico svoje „Slomškovke dvorane“ z veliko prireditvijo, ki bo obsegala govor vlč. g. župnika Mat. Zemljiča, petje, tamburanje, deklamacije, prizor in 5 dejansko žaloigro: „Za pravdo in srce“. Častilci velikega Slomška, najzaslužnejšega Slovenca, pridite v obilnem številu! Tudi srečolov bo vam nudil lepe dobitke.

Železnica Ormož—Murska Sobota. Gradnja proge Ormož—Murska Sobota se v kratkem prične. Ker so se interesi izjavili za prvotni načrt, odpade varijanta prekmurskega dela mimo Beltincev. Ministrstvo saobračaja, je prejelo za gradnjo prvi obrok v znesku 1,000.000 dinarjev.

Murska Sobota. (Darovi Jugoslovenski Matici.) Osoobje kr. državne policije v M. Soboti, zbirko iz meseca novembra din. 100.65; solsko vodstvo v Petešovcih poslalo zbirko šolske mladine din 87.25. Plemenitim darovalcem se podružnica v M. Soboti najtopleje zahvaljuje.

Železniška pruga M. Sobota-Ljutomer-Ormož ofertalna licitacija za akord br. 1.

Sekcija za gradjenje pruge Murska Sobota—Ljutomer—Ormož držače na dan 10. januara 1923. godine u svojoj kancelariji u Ljutomeru od 11 do 12 časova pre podne licitaciju za izvršenje zemljanih radova od Km. 0.00 do Km. 8—900.

Predračunska suma je Dinara 360.000, a kaucija 3% ili 10.800 din u gotovom novcu ili vredećim papirima po Članu 88. Zakona o Državnom Računovodstvu, polaže se pre licitacije Sekciji za gradjenje pruge u Ljutomeru. Resto do 10% po opštim uslovima.

Ponudjaci su dužni svoje propisne, taksirane (sa taksenim markom od 20 dinara) i zapečaćene ponude predati Sekciji najdalje do 11 časova pre podne, sa naznačenjem na kuverti: „Ponuda za akord Broj 1.“

Preduzimači su dužni sobom doneti uverenje o prijavi preduzimačke radnje za ovu godinu, kao i dokaze o ispunjenju člana 87. Zakona o Državnom Računovodstvu.

Predračuni i uslovi mogu se videti svakoga dana u Sekciji za gradjenje u Ljutomeru. Naknadne ponude neće se primati.

Iz kancelariji Sekcije za gradjenje pruge Murska Sobota—Ljutomer—Ormož. Broj 347. od 12. Decembra 1922 god.

Železniška pruga M. Sobota-Ljutomer-Ormož ofertalna licitacija za akord br. 2.

Sekcija za gradjenje pruge Murska Sobota—Ljutomer—Ormož držače na dan 11. januara 1923 godine u svojoj kancelariji u Ljutomeru od 11 do 12 časova pre podne licitaciju za izvršenje zemljanih radova od Km 10—800 do Km 17—000.

Preračunska suma je Dinara 780.000 a kaucija 3% ili 23.400 din. u gotovom novcu ili vredećim papirima po Članu 88. Zakona o Državnom Računovodstvu, polaže se pre licitacije Sekciji za gradjenje pruge u Ljutomeru. Resto do 10% po opštim uslovima.

Ponudjaci su dužni svoje prepisne, taksirane (sa taksenim markom od 20 dinara) i zapečaćene ponude predati Sekciji najdalje do 11 časova pre podne, sa naznačenjem na kuverti: „Ponuda za akord broj 2.“

Preduzimači su dužni sobom doneti uverenje o prijavi preduzimačke radnje za ovu godinu, kao i dokaze o ispunjenju člana 87. Zakona o Državnom Računovodstvu.

Predračuni in uslovi mogu se videti svakoga dana u Sekciji za gradjenje u Ljutomeru. Naknadne ponude neće se primati.

Iz kancelariji Sekcije za gradjenje pruge Murska Sobota—Ljutomer—Ormož. Broj 348. od 12. Decembra 1922 god.

Železniška pruga M. Sobota-Ljutomer-Ormož ofertalna licitacija za akord br. 3.

Sekcija za gradjenje pruge Murska Sobota—Ljutomer—Ormož držače na dan 12. januara 1923 godine u svojoj kancelariji u Ljutomeru od 11 do 12 časova pre podne licitaciju za izvršenje zemljanih radova od Km. 19—300 do Km. 22—660.

Predračunska suma je dinara 430.000, a kaucija 3% ili 12.900 din u gotovom novcu ili vredećim papirima po Članu 88. Zakona o Državnom Računovodstvu, polaže se pre licitacije Sekciji za gradjenje pruge u Ljutomeru. Resto do 10% po opštim uslovima.

Ponudjaci su dužni svoje prepisne, taksirane (sa taksenim markom od 20 dinara) i zapečaćene ponude predati Sekciji najdalje do 11 časova pre podne, sa naznačenjem na kuverti: „Ponuda za akord broj 3.“

Preduzimači su dužni sobom doneti uverenje o prijavi preduzimačke radnje za ovu godinu, kao i dokaze o ispunjenju člana 87. Zakona o Državnom Računovodstvu.

Predračuni i uslovi mogu se videti svakoga dana u Sekciji za gradjenje u Ljutomeru. Naknadne ponude neće se primati.

Iz kancelariji Sekcije za gradjenje pruge Murska Sobota—Ljutomer—Ormož. Broj 380. od 14. Decembra 1922 god.

Železniška pruga M. Sobota-Ljutomer-Ormož ofertalna licitacija za akord br. 11.

Sekcija za gradjenje pruge Murska Sobota—Ljutomer—Ormož držače na dan 13. januara 1923. godine u svojoj kancelariji u Ljutomeru od 11 do 12 časova pre podne licitaciju za podizanje skretničkih, stražarskih i nadzorničkih zgrade.

Predračunska suma je 1,800.000. din., a kaucija 2% ili 36.000 din u gotovom novcu ili vredećim papirima do Članu 88. Zakona o Državnom Računovodstvu, polaže se pro licitacije Sekciji sa gradjenje pruge u Ljutomeru. Resto do 10% po opštim uslovima.

Ponudjaci su dužni svoje propisne, taksirane (sa taksenim markom od 20 dinara) i zapečaćene ponude predati Sekciji najdalje do 11 časova pre podne, a na kuverti naznačiti: „Ponuda za akord broj 11“.

Preduzimači su dužni sobom doneti uverenje o prijavi preduzimačke radnje za ovu godinu, kao i dokaze o ispunjenju člana 87. Zakona o Državnom Računovodstvu.

Predračuni i uslovi mogu se videti svakoga dana u Sekciji za gradjenje u Ljutomeru. Naknadne ponude neće se primati.

Iz kancelariji Sekcije za gradjenje pruge Murska Sobota—Ljutomer—Ormož. Broj 384. od 15. decembra 1922 god.

ZAKAJ?

Zato ker je velikansko množino sukna, platna, parhenta in hlačvine prejela iz inozemskih tovaren, ter prodaja po čudovitih nizkih cenah veletrgovina

R. STERMECKI - CELJE št. 303

Cenik z tisoč slikami zastoj.

Vesele Božične praznike in Srečno Novo leto

želi vsem svojim gostom, prijateljem
in znancem

**Janko Čirič, kayarnar
Gornja Radgona.**

Vesele Božične praznike in Srečno Novo leto

želi vsem svojim gostom, prijateljem
in znancem

**Janko Karbaš, gostilničar
Gornja Radgona.**

Imaš ti solčne pege, zajedavce, nabore, ogerce?

Uporablaj Elza obrazno pomado!

Ali želiš imeti lep vrat, obraz in roke?

Uporablaj Elza obrazno pomado!

Ali so ti roke in obraz občutljivi v zimi in vetru?

Uporablaj Elza lilijno-mlečno milo!

Ali želiš imeti kožo belo, mehko, čisto in zdravo?

Uporablaj Elza lilijno-mlečno milo!

Ali se tožiš na izpadanju las, prhuta in osivelost?

Uporablaj Elza pomado za rast las!

Ali želiš bujne mehke in lepe lase?

Uporablaj Elza pomado za rast las!

Ali hočeš biti in ostati lep?
Ali hočeš biti povsod rad viden?
Ali hočeš, da te veseli tvoja slika v zrcalu? Poskusi prave Fellerjeve preparate in kmalu bodeš rekel tudi ti kakor vsi:

To je ono pravo!

Išči v vseh poslovalnicah samo prave Elza preparate od lekarnarja Feller. Naročiš naravnost, tako stane s pakovanjem in poštnino če denar naprej ali po povzetju:

2 velika porcelanasta lončka Elza-obrazne pomade 25 Din,

2 velika porcelanasta lončka Elza-pomade za rast las 25 Din,

4 velike kose Elza lilijnega mlečnega mila 35 Din.

Na te cene se računa sedaj 5% doplatka. Pisma je natančno adresirati na:

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica Donja

Elzatrg št. 326, Hrvatsko.

Redni občni zbor

ogr. voj. invalidov, vdov in sirot se skliče na dne 6. januara 1923 v prostorih gostilne „Triglav“ v Ljutomeru. Začetek točno ob 9. uri dopoldne. — Pridite vsi, kateri ste naše misli.

Usnjarna

Gabriel Žilavec

Gornja Radgona

plačuje

za surove kože vseh vrst
najvišje dnevne cene!

Novi mlin ob Muri na prodaj

zaradi povečanja podjetja. Zelo ugodna prilika za posestnike raznih mlatilnic. Natančneje se poizve pri lastniku **Al. Hiplar, mlinar, G. Radgona.**

Do najdalje 1. februarja se sprejme v službo **mlinar,**

ki se razume na rezanje in na popravila. Izkazati se mora s spričevali. Plača po dogovoru. Tudi se sprejme **mlinarski učenec (vajenec).**

Želi se znanje slovenskega in nemškega jezika. Vprašati pri **Ivan Kröil, mlinar v Segovcih** pošta Apače.

Seno, slamo, drva, premog, žito, krompir,

in druge deželne pridelke kupuje in prodaja **Andrej Oset** Maribor, Aleksandrova cesta 57. - Telefon št. 88

Slovenska banka podružnica Ljutomer

obrestuje vloga na knjižnice in tekoči račun po 4½ do 6%

OBRTNA BANKA, PODRUŽNICA V LJUTOMERU

Inter. telefon št. 2

izvršuje vse bančne transakcije najkulantnejše

Račun ček. urada št. 12.726

Vsem svojim zadružnikom in odjemalcem
želi

Vesele Božične praznike in
Srečno, blagoslovljeno Novo leto!

Gospodarska zadruga
Gornja Radgona.

Alojz in Ivana Pučko
gostilna „Pri veselem kmetu“
želi vsem svojim cenj. gostom
Vesele Božične praznike
in
Srečno Novo leto!

Vesele Božične praznike
ter
srečepolno Novo leto

želi vsem odjemalcem tvrdka
J. Lovrenčič in drug
v Križevcih pri Ljutomeru.

Vesele Božične praznike
in
Srečno Novo leto

želi vsem svojim odjemalcem, prijateljem in sploh vsem krogom, kateri so bili
do sedaj v trgovski zvezi z nami

Gornjeradgonska občinska opekarniška podjetja
v Črešnjevcih in Borecih.

Vesele Božične praznike
in
Srečno Novo leto

želi vsem svojim delodajalcem
Ivan Majcen, ključavničar
Črešnjevci.

Vesele Božične praznike
in
Srečno Novo leto

želi vsem obiskovalcem brivnice
Stane Cividini, brivec
Gornja Radgona.

Državna razredna loterija.

Peto kolo.

Prvo žrebanje 2. in 5. januarja 1923.

100.000 srečk.

50.000 dobitkov.

Glavni dobitki:

K 4.000.000.—

K 2.400.000.—

K 1.600.000.—

K 800.000.—

K 600.000.—

K 400.000.—

„ 320.280.—

„ 280.000.—

„ 240.000.—

„ 200.000.—

„ 160.000.—

„ 120.000.—

K 80.000.— itd.

Dobitki se izplačajo takoj brez odtegljaja.

Cena srečkam:

cela Din 48.—

polovična Din 24.—

četrtinka Din 12.—

Zahtevajte gratis prospekte.

Razprodaja in pošilja po pošti:

Obrtna banka podružnica Ljutomer

Mlin na prodaj

s posestvom, na dobri vodi, mlin je na dva para kamnov; vse v dobrem stanu, je zidano, z opeko krito. Naslov v upravi „Murske Straže“.

Lepa hiša

v zelo prometnem kraju Slovenije, ob državni cesti, pripravna za izvrševanje vsakojake obrti, z lepo kletjo, sadovnjakom, vrtom za zelenjavo. Natančneje se izve v upravnishtvu lista.

Stavbeni prostor na prodaj, 30 m², na lepem prostoru, sposobnem za gostilno in drugo obrt. Več se izve v Gornji Radgoni, Sodarska ulica št. 1.

Izjava.

Podpisani izjavljam, da ni res, kar sem govoril čez g. Hračovca, financarja v Radincih in ga tem potom prosim za odpuščenje. Rudolf Waida, viničarski sin Kocijan, p. Radinci.

Posojilnica v Gornji Radgoni

r. z. z n. z.

obrestuje od 1. januarja 1923 naprej

Hranilne vloge po 5%

Vežane vloge proti odpovedi obrestuje tudi višje po dogovoru.

Hranilnica in Posojilnica v Radincih deluje z uspehom ob meji!

r. zadr. z neom. z.